

Th. Carlsen, Urban Hansen, Kai Jensen, Hans Knudsen [formand], M. Larsen, Rudolph Rasmussen, Edel Saunte, Alfred Bøgh, Anders Andersen, Foged, Jensen-Broby, Thorkil Kristensen, Erna Sørensen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Poul Møller og Axel Sørensen [næstformand]). Betænkning (B. sp. 143) afgivet $\frac{1}{12}$. (Ordfører: Johs. E. Larsen). 2. beh. $\frac{8}{12}$ (F. sp. 1776). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. $\frac{14}{12}$ (F. sp. 2017). *Loven stadfæstet 21. december 1955.* (Lovt. nr. 311).

Loven tager ikke sigte på en almindelig revision af ovennævnte lov, men underkaster den sådanne ændringer, som er anset for påkrævede for at sætte landsskatteretten i stand til at fremme behandlingen af klagesagerne.

Ved lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. ophævedes landsoverskatterådet og overskyldrådet, som hidtil såvel med hensyn til tilsynet og revisionsvirksomheden som med hensyn til klagepåkendelsen havde været de øverste instanser for ansættelse til indkomst- og formueskat og for vurdering af fast ejendom til beskatning. I stedet for oprettedes ligningsdirektoratet og ligningsrådet, der i forening skulle overtage de opgaver, som havde påhvilet landsoverskatterådet og overskyldrådet, med undtagelse af klagepåkendelsen, der overgik til den samtidig oprettede landsskatteret.

I overensstemmelse med, hvad der var meningen ved lovens givelse, blev såvel ligningsdirektoratet og ligningsrådet som landsskatteretten delt i to afdelinger: en for ansættelse af indkomst og formue (afdeling 1) og en for vurdering af fast ejendom (afdeling 2).

I henhold til lovens § 6 har finansministeren ved bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942 fastsat nærmere regler for ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed, og i henhold til lovens § 8, stk. 3, har finansministeren under samme dato (nr. 299) fastsat forretningsordenen for landsskatteretten.

Antallet af *klagesager* er omtrent tredoblet siden 1938. I de første efterkrigsår var stigningen i antallet af klager over ansættelser af indkomst og formue særlig voldsom, hvilket medførte en betydelig ophobning af sager i rettens afdeling 1.